

Q. F. S.

Super

QVÆSTIONE MAGICA,

qua est de

VOCIBUS ANIMALIUM.

DISSERTATIO MAGISTERIALIS

Quam

Fretus Auxilio Numinis

Permittente Ampliss. Facult. Philosophica

PRÆSIDE

Viro Amplissimo,

M. CHRISTIERNO ALANDRO,

Eloqv. Prof. Ord. & Regio, Promotore
suo magno,

Habebit ad diem 23 Novembris

M. DC. XCIV.

ERICUS S A N T / O-Bothn.

In Auditorio Maximo.

ABOÆ,

Impr. apud Jo. LAURENTII WALLIUM.

QUESTIONS MAGICA

part 1 of 2

VOGIBUS ANIMALIUM

DISSERTATIO MAGISTERIALIS

Præsentata a M. Magistro

RESIDIO

M. CHRISTIANO ALVARO

Magistro in Arte & Lingua Latina

Habebit ad usum suum

FRIGUS SEPTIMO

in Academia Magica

Impressit Jo. Laurin Williamson

I. N. J.

THESIS I.

De natura & operationibus animalium diversa apud Auctores reperiuntur judicia ita ut certi aliquid circa easdem statuere res sit difficillima. Non desunt, qui rationem quoque brutis assignare, cujus ope actiones suas forment, haud dubitarunt, in quorum numero merito ponendus est Plutarchus in dissertatione illa longa de solertia animalium, ubi non saltem rationem verum & virtutes & vitia eisdem competere magno nisu adstruit. Cæterum licet admiranda satis polleant naturæ efficacia, & in quibusdam humanam ferè exsuperare videantur sagacitatem neutiquam tamen eò possumus adduci ut eandem ex principio aliquo rationali profluere existimemus, sic enim liber-

tate

tate etiam in agendo gauderent, quod veritati
apertissimè Contrarium. Quicquid proinde ope-
rationum per naturam in animalibus cernitur per
organa ritè disposita & spiritus vitales produci multo-
rum est iudicium, nec videtur a veri specie adeo
alienum, siquidem perdita & amissa interna illa
machinæ Corporeæ structura in qua Spiritus illi
suas exercebunt operationes, ruinam & mortem
ipsam sequi necesse est. Quia ablata causa tolli-
tur effectum.

THESIS II.

His loco proœmii præmissis ad institutum
proprius accedimus, imprimis considerantes
num brutis animantibus, quoque facultas loquen-
di, & vox articulata a natura infit; testantur
enim Historiæ eadem sæpius locuta fuisse, non
secus ac homines, quorum tamen illud est pro-
prium. Sic apud Sophocl. duæ Columbæ locutæ
feruntur. Idem de bove ait Livius Lib: 35. ac si
dixerit *Roma cave tibi*. Canem locutum esse cum
pulsus esset regno Tarquinius, Testis est Plinius
Idem de cane Simonis Magi Petrum ac alios
alloquente refert Clemens. In Domitiano Sveto-
nius scribit ita: ante paucos quam occideretur

men-

mensēs, Cornix in Capitolio elocuta est: ἴσα
πάντα καλῶς erunt omnia benè nec defuit qui ostentum sic interpretaretur.

*Nuper Tarpejo quæ sedit Culmine Cornix,
Est bene non potuit dicere, dixit erit.*

THESIS III.

Hæc & plura ejusmodi revera contigisse nolumus cum quibusdam dubitare, sic enim caderet & in fumum abiret omnis probatio, quæ ex probatis historiis desumitur; alia igitur procedamus via & quantum nobis hæc in re cognoscere datum sit proponemus; Videl. loquelam proprie dictam, quæ nihil aliud est quam certa vocis sive sonorum articulorum formatio animi cogitata significans, non competere brutis; non enim habent organa & instrumenta ad talem sonum formandum accommodata. Deinde carent animi cognitione, quæ tamen necessario requiritur ad loquelam, siquidem ad omnem sermocinationem debent præexistere notitiæ rerum & ideæ in mente; Absurdum enim est verbis aliquid velle exprimere, cujus perceptio non detur. Proferunt quidem exemplum Psittaci: sed quamvis per consuetudinem literas
quas-

quasdam formare addiscat, attamen quæ inter homines occurrunt & ad Conversationem hominum quos quotidie audit pertinent, non potest proferre, alias etiam machina ita potest formari, ut voces quasdam efferat qualem refertur Albert. Magnus fabricasse sicut & Psittacus. Ad exempla superius allata quod attinet iudicio summorum virorum fraudes & fascinoes dæmonum fuisse existimamus qui ut animos hominum demerent, eosque ad cultum sui pertraherent, hæc talia ludibria objecere. Proinde quando vox formata est in ejusmodi animalibus, vel potius juxta ea, tum locutio nostro modo tribuenda est alii quam Diabolo, ut formanti & edenti, aëri ut medio & instrumento, nulli ut actio vitalis. Idem sentiendum de rebus insensibilibus quas aliquando locutus historiæ memorant, nisi quædam etiam inter fabulas referre velis, forte etiam imposturæ hominum aliquid erit attribuendum.

THESIS IV.

Hac occasione paucis etiam de Asina Balaami, Dominum suum alloquente agemus, qua scilicet virtute id factum sit, quod verba humana pro-

protulerit cum id a natura Asini plane sit
 alienum, est enim ἰσοζύγιον ἄφωνον jumentum
 mutum 2. Pet. 2. neque solum rationis
 expers, sed & iis organis destitutum, per quæ
 sermo formatur, unde Lucius sub Asina la-
 tens φωνὴν δὲ ἀνθρώπου ἐς τὸ μέμψασθαι τὴνπα-
 λάισθαι ἐκ ἑτι εἶκον. Vocem humanam ut de Pa-
 læstra qvererer non habebam amplius. Nec
 est ut cum Maimonide omnia quæ Balaamo
 contingere in visione facta dicamus. Nam li-
 tera Historiæ evidentior est in hoc loco quam
 ut liceat meram hic visionem fingere. Mi-
 raculosam proinde fuisse hanc Asini locutio-
 nem & virtute divina productam tutissimum
 est statuere. siquidem aperte dicitur in textu
 quod Dominus os Asini aperuerit, h. e. quod
 in natura deerat & in naturalibus vocis or-
 ganis, virtutē sua suppleverit. Non quod vo-
 cem more asinæ formaverit, Verba sunt Clar.
 Bochart. absque ipsius organis aliòquin non
 magis diceretur Asina loqvuta quam domus in
 qua loqveretur Angelus. Omnino igitur ex
 Asinæ lingua processit sermo : sed eam movente
 DEO per angelum & modo ad palatum modo ad

Labia, modo ad dentes allidente, & inflectente, prout erat neceſſe & aerem ad ſonos formandos requiſitum intra fauces comprimente, ne per bellvinos rictus intempetiue efflueret. Ita ut Angelus idipſum in hoc jumento præſtiterit, quod in ſerpente Dæmon, cum Evam allocutus eſt. non tamen fuit hic verus Aſini ſermo. Sermo enim eſt imago mentis. Et τὸν λόγον προφορικὸν præcedit ὁ ἐνδιάθετος. At in Aſina nihil fuit tale. non capiebat animo voces quas ore ſuo proferrebat. Tantum per agens extrinſecum, mota Lingua, illas formabat, ut nervis alienis mobile Lignum, quod νευρόσπισον Græci appellant.

THEſIS V.

Solet etiam inter Doctos diſquiri an animalia ejusdem ſpeciei ſe invicem intelligant & facultate Communicandi aliis quæ velint, polleant. Affirmativa eſt non tantum Ægyptiorum opinio ſed & plurimorum in Græcia Cele-

Celebris famæ scriptorum, & pro illa videtur
etiam ipsa experientia militare. Nam si Pla-
toni fides habenda: Elephas si in profundum
Cœnum ceciderit ex quo se neque solus, ne-
que unius ope liberare queat, inclamat so-
cium qui quod evenit præsens Conspicatus
abit. moxque reversus secum gregem Elephan-
tum adducit, Collapsumque servat. Aiunt &
in Libya scorpionum, si ei non succedat, ut in-
terficiat hominem abire, & cum pluribus re-
verti, Connexosque invicem alterum alteri
catenæ instar insidias moliri; Non quod ta-
cito quodam nutu utantur ista bruta, sed pro-
pria sua dialecto. Potius tamen crediderim
mutuam illam brutorum intelligentiam, si
quæ datur ex affectibus saltem Corporis &
motionibus appetitus belluini fluere, nec tan-
tam a natura vim ipsis tributam esse, ut voce
etiam sua inter se significare & Conferre pos-
sint. Quam tamen sententiam mihi defen-
dendam ob graves Causas haud suscipio, men-
tem

tem meam Saltim exposui. Plura & sane
majoris forte momenti de nobili hoc argu-
mento in medium proferri possent; Verum
Cum omni tempore sim præclusus hic filum
abrumpere & pedem figere cogor. Tu Bene-
vole Lector judica ea, quæ bonum decent
virum. Momi enim protervia me
nunquam movebit.

DEO SIT LAUS ET GLORIA!

